

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/6/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111010143
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3111010143.5

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci obžalovaného S. M. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 20. januára 2016 prejednal odvolanie obžalovaného S. M. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 13. novembra 2014, sp.zn.2T/14/2011, a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. d/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec sa v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 13. novembra 2014, č.k.2T/14/2011-264 bol obžalovaný S. M. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

-dňa 28.06.2010 o 15.15 hod. v Trenčíne, na ul. Legionárskej, najprv zaparkoval svoje motorové vozidlo zn. F. D EČ: M., na miesto s vyhradeným státím, v dôsledku čoho mestská polícia použila technický prostriedok (papuču) na zabránenie odjazdu svojho vozidla, avšak po jeho príchode k svojmu vozidlu nesúhlasil s uloženou blokovou pokutou, pričom po vypísaní tejto pokuty a odjazdu so svojim vozidlom bolo následne zistené, že rozhodnutím o priestupku vydaným OR PZ- Okresným dopravným inšpektorátom Partizánske zo dňa 08.02.2010 č.p.ORP-369/DI-PPE-2009, právoplatným dňom 5.3.2010, mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 6 mesiacov.

Za tento trestný čin bol obžalovaný S. M. podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, pričom podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu vo výmere 1 rok. Zároveň mu okresný súd podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 1 rok.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože bezprostredne po jeho vyhlásení ho napadol obžalovaný odvolaním pre nesprávnosť výroku o vine a treste ako aj pre nesprávnosť postupu, ktorý napadnutým výrokom rozsudku predchádzal. Odvolanie bolo následne zdôvodnené prostredníctvom obhajcu obžalovaného. Obhajca obžalovaného v písomných dôvodoch svojho odvolania žiadal, aby odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov o vine a treste rozsudku okresného súdu, proti ktorým smeruje odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. K správnosti postupu, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo obhajca obžalovaného uviedol, že nebolo obžalovanému umožnené urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por., nakoľko ihneď po jeho doručení nasledoval výsluch obžalovaného. Ďalej okresný súd

neumožnil obhajcovi po prednesení obžaloby zaujať stanovisko k obžalobe, čo vyplýva zo zvukového záznamu zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 16.9.2014. Obhajoba ďalej poukázala na to, že odstraňovanie rozporov vo výpovediach svedkov N. V. a V. I. nebolo vykonané na hlavnom pojednávaní dňa 16.9.2014 v súlade s ustanoveniami § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku. Taktiež obžalovaný poukázal na to, že rekognícia obžalovaného na hlavnom pojednávaní nebola vykonaná zákonným spôsobom a týmto postupom bol porušený § 126 ods. 1 Tr. por. Ďalej obhajca uviedol, že svedkovia N. V. a V. I., K. U. a A. T. nezložili prisahu v súlade s § 265 ods. 1, ods. 2 Tr. por., pričom uviedli iba „prisahám“. Počas výsluchu svedka K. U. na hlavnom pojednávaní dňa 13.11.2014, ešte predtým, ako bol výsluch tohto svedka ukončený, sudkyňa okresného súdu začala klásť otázky obžalovanému, pričom výsluch obžalovaného bol ukončený na hlavnom pojednávaní dňa 16.9.2014. Obhajca uviedol, že išlo o dva samostatné dôkazné prostriedky a nemožno ich v zmysle Trestného poriadku prerušovať a začať vykonávať iný dôkaz. Výsluch svedka nebol prerušený a boli kladené dve otázky obžalovanému. Obžalovaný zároveň uviedol, že okresný súd odmietol vykonať obžalovaným navrhované výsluchy svedkov (R. C., E. M. a V. M.), ktoré sú spôsobilé privodiť zmenu dokazovanej okolnosti a v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn.6Tdo16/2008. Zároveň podľa názoru obžalovaného boli zásadným spôsobom porušené viaceré ustanovenia Trestného poriadku a i právo obžalovaného na obhajobu. Obhajca obžalovaného namietol, že okresný súd sa nezaoberal tým, či priestupkové rozhodnutie bolo právoplatné, teda či sa tak stalo ešte predtým, ako mal byť spáchaný priestupok alebo až potom. Podľa názoru obhajoby preto nemožno zistiť, či obžalovaný bol svedkom K. U. upozornený na to, že rozhodnutie je právoplatné alebo nie. Ďalej sa okresný súd žiadnym spôsobom nezaoberal tým, či boli splnené podmienky na náhradné doručenie priestupkového rozhodnutia s tým, že v ustanoveniach Trestného poriadku nie je uvedené, že súd je viazaný právoplatným rozhodnutím správneho orgánu, preto je povinný autonómne skúmať otázku splnenia podmienok. Z uvedeného dôvodu obhajoba navrhovala vypočuť svedkov E. M. a V. M.. Obžalovaný uviedol, že lehota na podanie odvolania je podľa § 54 ods. 3 Správneho poriadku 3 mesiace, nakoľko obžalovaný nebol riadne poučený o práve podať opravný prostriedok. Rozhodnutie o priestupku bolo obžalovanému oznámené až dňa 11.5.2010, nakoľko až dorúčením rozhodnutia bolo dané poučenie o práve podať opravný prostriedok. Obžalovaný zastáva názor, že rozhodnutie o priestupku nemohlo nadobudnúť právoplatnosť, pričom okresný súd mal autonómne skúmať, či boli splnené podmienky na doručenie rozhodnutia náhradným spôsobom, čo okresný súd žiadnym spôsobom nerealizoval. Taktiež podľa názoru obžalovaného okresný súd sa nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Obhajoba napáda objektívnu stránku skutkovej podstaty uvedeného trestného činu. Základnou podmienkou podľa názoru obžalovaného je, že niekto vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie o zákaze činnosti, ktoré je právoplatné a vykonateľné. Rozhodnutie o priestupku okresného dopravného inšpektorátu zo dňa 8.2.2010 o uložení trestu zákazu činnosti 6 mesiacov nenadobudlo právoplatnosť a ani vykonateľnosť, a preto podľa názoru obhajoby, obžalovaný nemohol spáchať uvedený prečin. Obžalovanému bolo rozhodnutie doručené dňa 11.5.2010 a podal voči nemu odvolanie dňa 25.5.2010 v pätnásťdňovej lehote, ktoré má odkladný účinok. Poukázal na to, že v tomto prípade bola na doručenie rozhodnutia použitá tzv. fikcia doručenia (náhradné doručenie) a takýto spôsob doručenia nemôže byť použitý na vyvedenie trestno-právnej zodpovednosti. Obžalovaný poukázal i na to, že si dňa 11.5.2010 vyhotovil fotokópiu priestupkového spisu a z neho nevyplývalo, že by bolo rozhodnutie právoplatné, a preto nemohol vedieť, že predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť späť. Obžalovaný nemal žiadny dôvod na to, aby nemohol riadiť osobné motorové vozidlá, keďže právoplatnosť predmetného rozhodnutia bola vyznačená až dodatočne. Dňa 28.6.2010 mu nebránilo žiadne rozhodnutie, aby mohol viesť osobné motorové vozidlo, nakoľko v tom čase nemal uložený žiadny právoplatný a vykonateľný trest zákazu činnosti a nebola mu uložená sankcia zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Obhajca obžalovaného poukázal na úradné záznamy založené v súdnom spise, ktoré však nemajú žiadnu výpovednú hodnotu. Obžalovaný z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ a d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci sám a obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ alebo b/ Tr. por. oslobodil alebo podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ a d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátor krajskej prokuratúry sa do konania verejného zasadnutia krajského súdu k odvolaniu obžalovaného písomne nevyjadril.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Obžalovaný S. M. a jeho obhajca na verejnom zasadnutí navrhli, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol sám vo veci a obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a/, alebo b/ Tr. por. oslobodil alebo podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 9. februára 2015, nezistiac dôvody pre zamietnutie obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 20. januára 2016, preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom aj na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytykané a mohli by pritom odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vrátiť okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že napadnutý rozsudok vo výrokoch o vine a treste je chybný pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby a zároveň napadnutým rozsudkom boli porušené ustanovenia Trestného zákona (§ 321 ods. 1 písm. a/, d/ Tr. por.).

V posudzovanej trestnej veci bol uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp.zn.3To/40/2014 zo dňa 25. júna 2014 zrušený rozsudok Okresného súdu Trenčín sp.zn.2T/14/2011 zo dňa 27. februára 2014 v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec bola vrátená súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. V odôvodnení uznesenia krajského súdu boli dôsledne vysvetlené chyby napadnutého rozsudku. Krajský súd poukázal najmä na skutočnosť, že sa nepodarilo okresnému súdu na hlavnom pojednávaní prezentovať taký postup pri vedení kontradiktórneho hlavného pojednávania, ktorým sa má zabezpečiť objasnenie veci a právo obhajoby a tento postup v rozpore s ustanoveniami § 168 ods. 1 Tr. por., § 257 Tr. por., § 258 ods. 1, 2, a 3 Tr. por. a § 122 ods. 2 a 3 Tr. por. bol dôvodom pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Krajský súd dospel k záveru, že okresný súd sa dôsledne neriadil uznesením Krajského súdu sp.zn.3To/40/2014 zo dňa 25. júna 2014 a opätovne v konaní porušil ustanovenie § 256 Tr. por. a § 257 ods. 1, 2 a 3 Tr. por.

Krajský súd zo zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 16.9.2014 zistil, že po otvorení hlavného pojednávania v zmysle § 255 ods. 1 Tr. por. oboznámením veci, ktorá je predmetom hlavného pojednávania samosudkyňa okresného súdu oboznámila uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn.3To/40/2014 zo dňa 25.6.2014, následne v zmysle § 255 ods. 3 Tr. por. vyzvala strany, či majú záujem konať o dohode o vine a treste a po zistení a zaprotokolovaní, že prokurátor a obžalovaný nesúhlasia s konaním o dohode o vine a treste dala v zmysle § 256 ods. 1 Tr. por. slovo prokurátorovi na prednesenie obžaloby, ktorý ju predniesol v zhode s písomným vyhotovením. Následne bolo pristúpené k výsluchu obžalovaného, svedkov Y.. A. T., K. U. a V. I..

Podľa § 256 ods. 1 Tr. por. po vykonaní úkonov uvedených v § 255 predseda senátu vyzve prokurátora, aby predniesol obžalobu. Ak má obžalovaný obhajcu, po prednesení obžaloby ho predseda senátu vyzve, aby zaujal k obžalobe stanovisko.

Podľa § 257 ods. 1 Tr. por. po prednesení obžaloby predseda senátu poučí obžalovaného o jeho práve urobiť niektoré z vyhlásení, že
a/ je nevinný,
b/ je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe,
c/ nepopiera spáchanie skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe.

Podľa § 257 ods. 2, ods. 3, ods. 4 Tr. por. predseda senátu súčasne obžalovaného poučí o následkoch vyhlásenia podľa odseku 1 písm. b/ alebo písm. c/, a to v rozsahu podľa odsekov 5 a 8. Ak má obžalovaný

obhajcu, môže sa s ním pred vyhlásením podľa odseku 1 radiť. Ak to vyžadujú okolnosti prípadu, záujem verejnosti alebo obžalovaného, môže súd obžalovanému povoliť, aby namiesto vyhlásenia, že je vinný, vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, ktoré súd pre potreby ďalšieho konania a rozhodnutia bude považovať za priznanie spáchania skutku. O tom musí byť obžalovaný poučený.

Ako vyplýva z citovaných ustanovení § 256 a § 257 Tr. por. na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby prokurátorom je samosudca (v senátnych veciach predseda senátu) povinný v zmysle § 256 ods. 2 Tr. por. vyzvať obhajcu obžalovaného, aby zaujal k obžalobe stanovisko a následne v súlade s ustanovením § 257 Tr. por. po prednesení obžaloby predseda senátu je povinný poučiť obžalovaného o jeho práve urobiť niektoré z troch vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ Tr. por., podľa písm. a/ citovaného ustanovenia, že je nevinný, podľa písm. b/ citovaného ustanovenia, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe a podľa písm. c/ citovaného ustanovenia, že nepopiera spáchanie skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe.

Krajský súd dospel k záveru, že okresný súd sa napriek viazanosti právneho názoru vysloveného krajským súdom v odôvodnení jeho rozhodnutia sa týmto dôsledne neriadil a postupoval v predmetnej trestnej veci na hlavnom pojednávaní dňa 16.9.2014 v rozpore s ustanoveniami § 256 a 257 Tr. por., keď neumožnil obhajobe zaujať stanovisko k obžalobe s obhajobnými tvrdeniami a námietkami obžalovaného a neumožnil obžalovanému po poučení urobiť niektoré z vyhlásení v súlade s ustanovením § 257 Tr. por.

Krajský súd ďalej zo spisu tunajšieho súdu sp.zn.23To/85/2015 zistil, že obžalovaný S. M. bol rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k.1T/56/2012-248 zo dňa 5.3.2015 uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

dňa 3.7.2010 v čase o 20.43 hod. riadil osobné motorové vozidlo značky F. D EČ:T. XXX F. ktorého majiteľom je firma E. SK spol. s r.o., Q. č.XXX/XX T., po ceste č.I/50 v Bánovciach nad Bebravou v smere do Trenčína, pričom bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu Bánovce nad Bebravou, kedy mu bola uložená bloková pokuta vo výške 20 Eur za prekročenie rýchlosti v obci o 12 km/h, hoci mal rozhodnutím o priestupku vydaného Okresným dopravným inšpektorátom Partizánske č. ORP-369/DI-PPE-2009 zo dňa 8.2.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 5.3.2010 a vykonateľnosť dňa 22.3.2010, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 6 mesiacov.

Ďalej zo spisu tunajšieho súdu sp.zn.23To 85/2015 zistil, že Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k.23To/85/2015-270 zo dňa 4. januára 2016 rozhodol podľa § 319 Tr. por. tak, že odvolanie obžalovaného zamietol, pretože nebolo dôvodné.

V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na skutočnosť, že skutok, ktorý je predmetom tohto trestného konania mal obžalovaný spáchať dňa 28.6.2010 a skutok, ktorý bol predmetom trestného konania vedeného na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp.zn.1T/56/2012 a na Krajskom súde v Trenčíne pod sp.zn.23To/85/2015 spáchal dňa 3.7.2010. Z fotokópie uznesenia Okresného riaditeľstva PZ Bánovce nad Bebravou ČVS:ORP-22/DI-BN-11 Vm pritom vyplýva, že uznesenie o vznesení obvinenia obžalovanému S. M. za skutok zo dňa 3.7.2010 bolo vydané dňa 27.3.2012 (oznámené teda v ten istý deň alebo neskôr), teda až po skutku, ktorý je predmetom tohto trestného konania.

Krajský súd poukazuje na ustanovenie § 122 ods. 10 Tr. zák., podľa ktorého za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Pre pokračovacie, trvacie a hromadné trestné činy, charakterizované mnohosťou čiastkových útokov, resp. udržiavaním protiprávneho stavu, platia predovšetkým nasledovné zásady:

- viacčinný súbeh jednotlivých útokov (aktov), z ktorých sa čin skladá, je vylúčený, lebo ide o jeden (jediný) trestný čin a jeden skutok,

- medzníkom, ktorý oddeľuje jeden takýto trestný čin od ďalšieho (pokiaľ trestná činnosť neskončila skôr), je oznámenie vznesenia obvinenia, s výnimkou trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák., kde takýmto medzníkom je až vyhlásenie rozsudku súdu prvého stupňa, resp. odobratie sa súdu druhého stupňa na záverečnú poradu (§ 122 ods. 13 Tr. zák.).

V zmysle § 122 ods. 13 Tr. zák. ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

Krajský súd dospel k záveru, že okresný súd sa nezaoberal skutočnosť, či vzhľadom k trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp.zn.1T/56/2012 k predmetnému skutku v tomto trestnom konaní sa nejedná o pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., keďže skutky boli spáchané dňa 28.6.2010 (v predmetnej trestnej veci) a dňa 3.7.2010 (v trestnej veci Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn.1T/56/2012), pričom trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin.

Vzhľadom k tejto skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť i podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por., nakoľko napadnutým rozsudkom boli porušené ustanovenia Trestného zákona.

Bude preto úlohou okresného súdu po vykonanom hlavnom pojednávaní v súlade i s ustanoveniami § 256 a § 257 Tr. por. sa zaoberať uvedenými skutočnosťami, za týmto účelom si vyžiadať trestný spis Okresného súdu Bánovce na Bebravou sp.zn.1T/56/2012 a doplniť dokazovanie v naznačenom smere.

Z uvedených dôvodov vyplýva, že pre zistené podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby a zároveň napadnutým rozsudkom boli porušené ustanovenia Trestného zákona, doplnenie dokazovania zrejme môže viesť aj k iným záverom, preto odvolací súd rozhodol na verejnom zasadnutí tak, že na podklade odvolania obžalovaného zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. a/, d/, ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal, odstránil vytýkané nedostatky, vykonal všetky potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú pochybnosti a po ich vyhodnotení rozhodol vo veci v súlade so stavom veci a zákonom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.